

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1918"

Személy

Szerző:

Cím: *Az olcsó baromfiakció bajai*

Forrás:

Független Budapest

Bp.

(Hely)

1918. IX. 11.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszár

Az olcsó baromfiakció bajai.

(Baromfijegyek lesznek. — Szemle a piacon. — Ki kell küszöbölni a visszaéléseket.)

— A Független Budapest tudósítójától. —

A főváros közönségének olcsó baromfival való el látása eddig nem járt azzal az eredménnyel, amelyet az akciótól várni lehetett volna. Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a sikertelenség nem a főváros rovására irandó. A baj ott kezdődött, hogy a fővárosnak nem juttattak az akció irányítása körül olyan szerepet, amely joggal megillette volna. Így vált aztán lehetségessé, hogy olcsó baromfi azok számára, akiknek tulajdonképpen szánták, egyáltalán nincs, mert az aránylag kevés árú jórészt illetéktelen egyének vásárolják össze, akik aztán üzérkednek vele.

A napokban egyszer kora reggel kimentünk a központi vásárcsarnokba, hogy megfigyeljük, miként bonyolítják le az olcsó baromfi szétosztását. Megfigyelésünk eredménye a következő: kétféle minőségben érkezik az akcióbaromfi: egyrésze élő, másrésze leölt és tisztított állapotban. A közönség inkább az utóbbit veszi jobban, azaz hogy csak venné, ha kapná, de a sok száz sorakozó között csak igen kis százaléka jut ahhoz a szerencséhez, hogy a kiosztó pult elé kerülhet. Ezek a szerencsések aránylag ötven százalékkal olcsóbban jutnak a baromfihushoz, mint azok, akik nem az akciónál vásárolnak, de mondhatjuk, megérdemlik ezt a kis kedvezést, mert ugyancsak megszenvednek érte.

Az is majdnem főnyereményszámba vehető, ha az órák hosszat tolakodók közül valaki véletlenül friss, élvezhető hushoz jut, mert általában véve az akciónak az a baja, hogy az árúja másod-, sőt harmadrendű minőségű, nemritkán teljesen megromlott. Ez a

pont az, ahol aztán, nem szabadna kimérettel lenni sem a fővárosnak, sem az illetékes hatóságoknak, mert itt egyenesen a főváros fogyasztó közönsége elleni könnyelmű merényletről van szó. Amit megirtak a napilapok, hogy két vagon romlott baromfit szemétre kellett dobni, az mind igaz, még több is történt, amit a lapok nem irtak meg.

Az akció egész elosztásában és szervezésében van az alapvető hiba, ami — ismételjük — nem történt volna meg, ha a fővárosnak a szervezésnél és általában a kivételnél nagyobb befolyást engedtek volna. Megfigyeltük azt is, hogy az »olcsó hus« árúsítása előtt tolongóknak legalább ötven százaléka kijátssza a rendelkezést, amely szerint egy vevő egy pár baromfinál többet nem kaphat. Vendéglősöket láttunk szorongani a várakozók között (a neveiket kimélettől elhallgatjuk), akik szolgálkat és cselédeiket is odaállították és így pár óra alatt jókora szatyor olcsó baromfihust sikerült összevásárolniuk. Egynéhányat a vásárcsarnoki rendőrök meg is csíptek közülük, de csodálatosképpen semmi bajuk nem esett, mert igazolták (?), hogy a húst *privát használatra* vásárolták.

Keveset változtat a megtörténteken, hogy ezekre a visszaélésekre — későn ugyan — a Közélelmezési Hivatalban végre megis rájöttek és tanácskozni kezdtek, hogy mivel akadályozzák meg a visszaéléseket. Erre vonatkozólag többféle kombináció merült fel és Nagy Ferenc államtitkár eszméje győzött, amely *baromfijegyek* életbeléptetésével kívánja kiküszöbölni az alkalmatlan üzéreket. A Közélelmezési Hivatal felhívására a fővárosnál már foglalkoznak is a baromfijegyek behozatalával és ezt olyan alapon akarják megoldani, hogy a jogosultságot első sorban vörös

élelmiszerjegyekkel jelzett négyezer koronán aluli háztartások részére állapítják meg. Másodsorban jöhetnek az ennél nagyobb jövedelmű köztisztviselők és azok, akik semmiféle beszerzési csoportnak nem tagjai.